

รายงานการศึกษา

โรงเรียนปลอดภัยเพื่อทุกคน

Safe School for All

เผยแพร่ ในวันเด็กแห่งชาติ วันที่ 10 มกราคม 2563

จัดทำโดย

โดย เครือข่ายปกป้องเด็กจังหวัดชายแดนใต้

รายงานการศึกษา

โรงเรียนปลอดภัยเพื่อทุกคน

Safe School for All

โดย เครือข่ายปกป้องเด็กจังหวัดชายแดนใต้

ในสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งทางอาวุธ กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศระบุว่า “โรงเรียนจะต้องได้รับการพิจารณาว่าเป็นพื้นที่ของพลเรือนและจะต้องไม่ถูกโจมตี ครูและนักเรียนมีความเสี่ยงเป็นพิเศษ หากอาคารเรียนถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางทหารโดยฝ่ายต่างๆที่ขัดแย้งกัน”¹

ถึงแม้ว่าจะมีหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ก็ยังมีการโจมตีนักเรียนครูและโรงเรียนมากมายทั่วโลก ตามรายงาน Safe Schools for Children in Conflict areas เผยแพร่ในปี 2561 การโจมตีนักเรียน ครูและโรงเรียนเกิดขึ้นอย่างน้อย 70 ประเทศในปีที่ผ่านมา ประเทศที่มีการโจมตีในโรงเรียนแพร่หลายมากที่สุด ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ปาเลสไตน์ ในจีเรีย เยเมน อัฟกานิสถาน ซูดานใต้ ซีเรีย และยูเครน²

การโจมตีโรงเรียนในจังหวัดชายแดนใต้

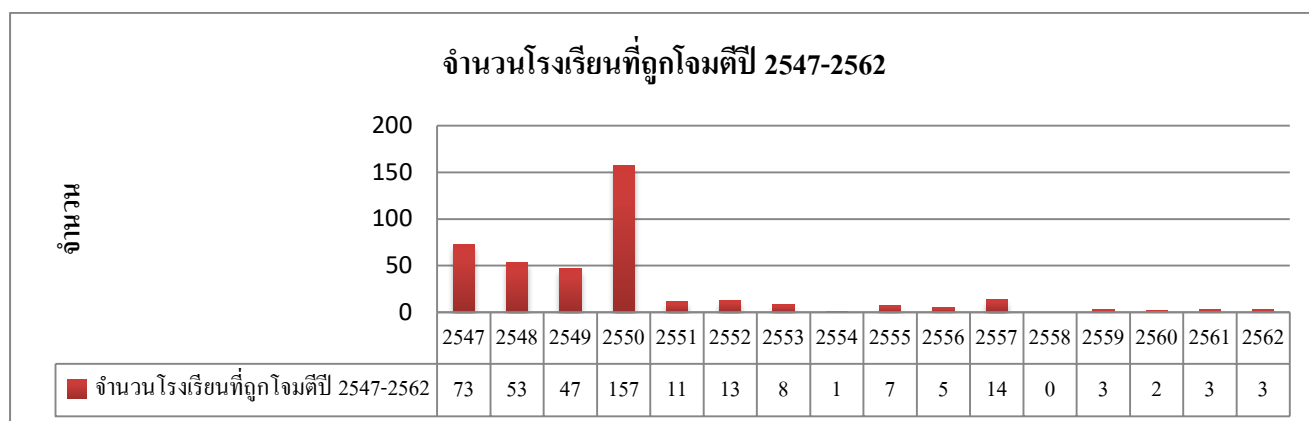
กลุ่มติดอาวุธที่ไม่ใช่รัฐและผู้กระทำความผิดที่ไม่ปรากฏชื่อสงสัยว่าเป็นผู้วางระเบิดหรือจุดไฟเผาโรงเรียนหลายสิบแห่งเช่นเดียวกับสถานที่ตั้งหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรัฐ การโจมตีจำนวนมากเหล่านี้มุ่งเป้าไปที่กองกำลังความมั่นคงของรัฐบาลรวมทั้งที่ปฏิบัติการอยู่ในบริเวณโรงเรียนเพื่อปกป้องครูและนักเรียน ความรุนแรงทำให้โรงเรียนเสียหายและมีการทำร้ายนักเรียนและครู การโจมตี

¹ Captain D.M.L.G. (Dennis) Lemmens LL.M. and captain F.J.M. (Fleur) de Boer LL.M. the Protection of Schools under International Humanitarian Law
https://puc.overheid.nl/mrt/doc/PUC_286172_11/1/

² Safe schools for children in conflict areas <https://www.regjeringen.no/en/topics/foreign-affairs/humanitarian-efforts/safe-school/id2538336/>

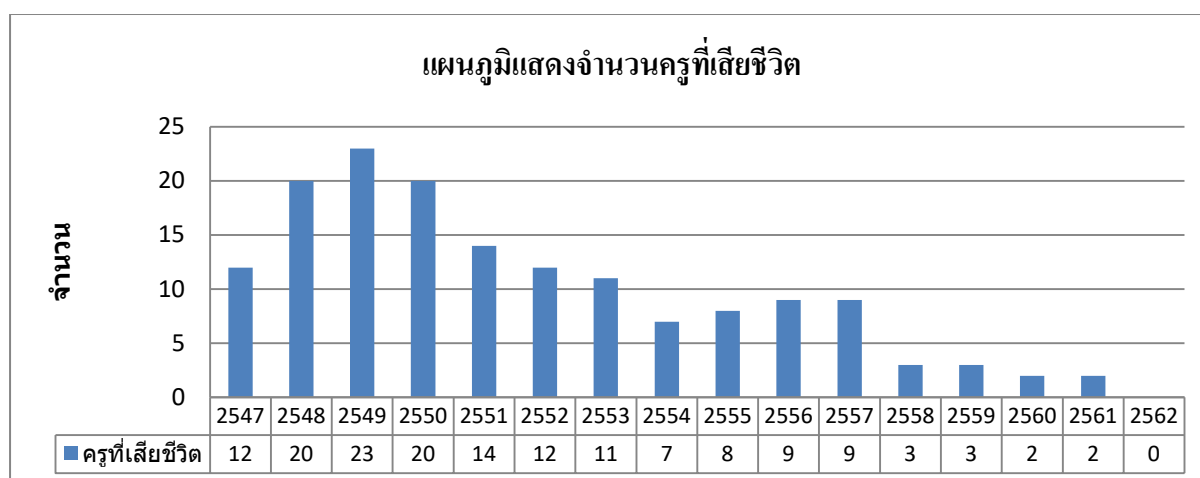
โรงเรียนเหล่านี้ยังคงมีการรายงานอย่างต่อเนื่องแต่เริ่มมีแนวโน้มที่ลดลงตั้งแต่ปี 2558 โดยตัวเลขการโจมตีโรงเรียนตั้งแต่ปี 2547-2562 มีจำนวน 400 โรงเรียน

ในขณะที่จำนวนเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ เสียชีวิต 215 คน และได้รับบาดเจ็บ 794 คน³ โดยในปี 2562 การปะทะระหว่างกองกำลังติดอาวุธของรัฐและกองกำลังติดอาวุธไม่ทราบฝ่ายเกิดขึ้นในโรงเรียนบ้านประจัน อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานีทำให้เด็กนักเรียนได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย 1 คนและเด็กนักเรียนจำนวนมากเห็นเหตุการณ์ความรุนแรงต่อหน้าซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปฏิบัติการทางทหารในโรงเรียนเพราะการมีอยู่ของกองกำลังที่แต่งกายในเครื่องแบบและมีอาวุธที่ภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศระบุว่าเป็นพลรบ

ข้อมูลจากศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้

ข้อมูลครูที่ถูกยิงหรือระเบิดเสียชีวิต

³ ข้อมูลจากศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้

หมายเหตุ ข้อมูลจากศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้ข้อมูลรวบรวมถึงบุคลากรทางการศึกษาและครูตาดีกา/อูสตาซ/อูสตาซะห์

เราจะเห็นได้ว่าความขัดแย้งและความรุนแรงได้ส่งผลกระทบทางตรงต่อการศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องหลายประเทศทั่วโลกที่มีความขัดแย้งจึงได้พยายามยุติการโจมตีอาคารสถานที่ ครูและนักเรียน แต่สิ่งที่มองไม่เห็นอย่างชัดเจนคือการปฏิบัติการทางทหารโดยรัฐภายในโรงเรียนภายใต้นโยบายการป้องกันการชักจูงเด็กเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้ทำให้หน่วยงานทหารในจังหวัดชายแดนใต้มีมาตรการการดูแลโรงเรียนตาดีกา⁴ ซึ่งข้อมูลล่าสุดเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2561 จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) มีโรงเรียนตาดีกาจำนวน 2,116 ศูนย์ มีจำนวนนักเรียน 159,305 คน จำนวนครู 14,732 คน ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้และ 4 อำเภอของจังหวัดสงขลา โดยการไปทำกิจกรรมในโรงเรียนของหน่วยทหารเหล่านี้มักจะพกพาอาวุธไปด้วย ภายใต้หลักกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศการมีทหารไปปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนตาดีกาทำให้เด็กนักเรียนตาดีกาคอยอยู่ภายใต้ความเลื่อมต่อชีวิตและส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและสุขภาพจิตของเด็กในระยะยาว

นิยามของการโจมตีต่อการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบการโจมตีอย่างรุนแรงต่อการศึกษาซึ่งหมายถึงการใช้กำลังกับนักเรียน ครูอาจารย์นักวิชาการการศึกษาและเจ้าหน้าที่ขนส่ง (เช่นการโรงขับเคลื่อน) หรือเจ้าหน้าที่การศึกษารวมทั้งการโจมตีอาคารการศึกษา ทรัพยากรวัสดุหรือสิ่งอำนวยความสะดวก (รวมถึงรถโรงเรียน)

การกระทำเหล่านี้อาจเกิดขึ้นได้จากเหตุผลทางการเมืองการทหารอุดมการณ์พรรคหรือชาติพันธุ์ การโจมตีด้านการศึกษาไม่เพียง แต่ฆ่าทำลายและทำร้ายนักเรียนและบุคลากร แต่ยังส่งผลกระทบต่อสิทธิในการศึกษาของนักเรียน สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อความสามารถของอาจารย์และสถาบันการศึกษาในการนำเสนอการศึกษาที่มีคุณภาพและครอบคลุมรวมทั้งการจำกัด การเข้าถึงของนักเรียนไปยังโรงเรียนและมหาวิทยาลัย โดยการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษามุ่งเน้นไปที่การโจมตีต่อด้านการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายอย่างตั้งใจที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ไปที่หรือที่นักเรียนครู นักวิชาการหรือบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ นอกจากนี้ยังตรวจสอบการโจมตีที่ไม่จำเป็นต้องตั้งเป้าหมายการศึกษา แต่ผู้ทำหน้าที่ติดอาวุธไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการปกป้องสถาบันการศึกษานักเรียนหรือเจ้าหน้าที่การศึกษา ผู้กระทำความผิดของการโจมตีเหล่านี้รวมถึงกองกำลังติดอาวุธระดับชาติหรือทหารและกองกำลังติดอาวุธของขบวนการต่อสู้เพื่อเอกราชปาตานี

⁴ โรงเรียนตาดีกาหรือศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด เป็นโรงเรียนสอนจริยธรรม ในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนใต้

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้ที่เกี่ยวข้องกับการโจมตีโรงเรียน ครูและนักเรียน และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับครูตาดีกาจำนวน 12 โรงเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ รวมจำนวน 17 คนและสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Focus group) จำนวน 30 คน เพื่อศึกษาเบื้องต้นถึงรูปแบบการปฏิบัติการทางทหารโดยรัฐในโรงเรียนตาดีกาและค้นหาแนวทางในการปกป้องคุ้มครองเด็กนักเรียนและครูในสถานศึกษาซึ่งอาจไม่ใช่จำนวนทั้งหมดของครูตาดีกาแต่เพื่อศึกษารูปแบบปฏิบัติการทหารในโรงเรียนตาดีกาและแนวทางในการแสวงหาแนวทางในการปกป้องและคุ้มครองเด็กในโรงเรียนตาดีกาและเพื่อป้องกันโรงเรียนอื่นๆต่อไปในอนาคต

ข้อจำกัดทางการศึกษา

เนื่องจากมีโรงเรียนตาดีกาจำนวนมากใน 3 จังหวัดและ 4 อำเภอในจังหวัดสงขลาและข้อจำกัดทางงบประมาณที่ทางเครือข่ายปกป้องเด็กจังหวัดชายแดนใต้ไม่มีงบประมาณจึงได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างบางส่วนเท่านั้นเพื่อให้เห็นสภาพปัญหาในเบื้องต้น

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลแบบการสัมภาษณ์เชิงลึกทั้งหมดจำนวน 17 คน โดยแยกเป็นรายจังหวัดคือจังหวัดยะลา 9 คน คิดเป็นร้อยละ 53 จังหวัดปัตตานี 5 คน คิดเป็นร้อยละ 29 และจังหวัดนราธิวาส 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18

ข้อมูลเบื้องต้น

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
จังหวัด		
ยะลา	9	53
ปัตตานี	5	29
นราธิวาส	3	18
เวลาที่เจ้าหน้าที่ทหารมาในโรงเรียนตาดีกา		
8:00	6	35
9:00	5	30
10:00	5	29

11:00	1	6
การแจ้งชื่อหน่วยงานที่มาให้โรงเรียนทราบ		
แจ้ง	7	41
ไม่แจ้ง	7	41
ไม่ทราบข้อมูล	3	18
ปีเจ้าหน้าที่เริ่มมาที่โรงเรียนตาดีกา		
2551	1	6
2556	2	12
2557	2	12
2558	1	6
2559	4	23
2561	7	41
จำนวนครั้งที่ทหารมาในโรงเรียน		
3 ครั้งต่อปี	3	22
4 ครั้งต่อปี	2	14
2-3 ครั้งต่อเดือน	8	57
4 ครั้งต่อเดือน	1	7
การแจ้งให้โรงเรียนทราบล่วงหน้า		
แจ้ง	2	12
แจ้งบางครั้ง	1	6
ไม่แจ้ง	14	82
การแจ้งวัตถุประสงค์ในการมาโรงเรียนตาดีกา		
แจ้ง	8	50
แจ้งบางครั้ง	2	13
ไม่แจ้ง	5	31
ไม่ทราบ	1	6
ระยะเวลาที่ทหารมาทำกิจกรรมที่โรงเรียนตาดีกา		
30 นาที	9	53
1-2 ชั่วโมง	7	41
2-3 ชั่วโมง	1	6

การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทหาร

ช่วงเวลาที่มา

โดยส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่จะมาเวลาประมาณ 8 โมงเช้าคิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาคือเวลา 9 โมง ซึ่งเป็นเวลาที่ครูและนักเรียนกำลังจะเริ่มการเรียนการสอน

“ ไม่อยากให้มายุ่งมารบกวน รบกวนเวลาสอน ต้องหยุดสอน “

“ เลยๆ แต่ก็ทำให้เสียเวลาต้องไปต้อนรับและพูดคุย “

การแจ้งชื่อหน่วยงานให้ครูตาดิการับรู้ก่อนทำกิจกรรม

การมาทำกิจกรรมของเจ้าหน้าที่ที่ตาดิกามีทั้งที่แจ้งมาก่อนล่วงหน้าและไม่แจ้งข้อมูลมาก่อนเลยในสัดส่วนที่เท่ากันคือ ถูกต้องไหมคะคือร้อยละ 41 โดยส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ทหารที่ทำงานในพื้นที่

ปีที่เจ้าหน้าที่ทหารเริ่มมาทำกิจกรรมในโรงเรียนตาดิกา

รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ของกลุ่มด้วยใจเมื่อปี 2559-2560⁵ พบว่าในปี 2560 เป็นปีแรกที่มีการเข้าไปขอจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับสิทธิทางการเมืองและหน้าที่พลเรือนโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงให้กับเด็กซึ่งการเรียนการสอนที่เจ้าหน้าที่จัดให้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนศาสนาแต่อย่างใด และเด็กได้เรียนเรื่องดังกล่าวจากโรงเรียนของรัฐแล้ว โดยในช่วงปลายปี 2560 เริ่มมีภาพเจ้าหน้าที่ทหารแต่งกายด้วยชุดเครื่องแบบและพกพาอาวุธปืนเข้าไปในโรงเรียนตาดิกาประมาณ 6-7 คน เพื่อไปทำกิจกรรมกับเด็กที่โรงเรียนตาดิกา ทั้งนี้ครูตาดิกาบางโรงเรียนก็มีความกังวลใจในการเข้ามาของเจ้าหน้าที่เพราะทำให้ชั่วโมงในการเรียนการสอนปกติของโรงเรียนลดลง และกิจกรรมก็ไม่สอดคล้องกับการเรียนการสอนเดิม บางโรงเรียนพบว่ากิจกรรมเน้นสนุกสนานและบันเทิงใจ ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้

⁵ รายงานสถานการณ์สิทธิมนุษยชนประจำปี 2559-2560 กลุ่มด้วยใจ

ข้อมูลที่พบว่าการมาทำกิจกรรมในโรงเรียนตาดีกาของทหาร โดยส่วนใหญ่พบว่าเริ่มมาที่โรงเรียนตาดีกาคือ ปี 2561 หรือ 2 ปีที่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือปี 2559 คิดเป็นร้อยละ

จำนวนครั้งที่มา

เจ้าหน้าที่ทหารเข้ามาทำกิจกรรมในโรงเรียนโดยส่วนใหญ่จะมา 2-3 ครั้งต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 57 รองลงมาคือ 3 ครั้งต่อปี ซึ่งค่อนข้างมีความต่างกันอย่างมากในจำนวนครั้งที่มาทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพื้นที่เช่นพื้นที่มีเหตุการณ์ความไม่สงบบ่อยครั้งหรือไม่มีเหตุการณ์

การแต่งกาย

ผู้ให้ข้อมูลระบุเหมือนกันทุกโรงเรียนคือเจ้าหน้าที่จะมาในชุดเครื่องแบบคือแต่งกายด้วยชุดทหารสีดํา หรือ สีเขียว และบางกรณี สีเขียวหมวกแดงและพกพาอาวุธมาด้วยทุกครั้ง อาวุธที่นำมาด้วยมีทั้งปืนสั้นและปืนยาวกรณีที่เจ้าหน้าที่พกอาวุธมาด้วยระหว่างการทำกิจกรรมกับเด็กทำให้เด็กอยู่ในระยะใกล้กับปืนทำให้ครูกลัวอาวุธปืนลั่นหรือเด็กไปจับอาวุธปืนด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ปืนยาว

ปืนสั้น

ภาพจาก FACEBOOK ปี 2562

การแจ้งให้โรงเรียนทราบก่อนเจ้าหน้าที่ทหารเข้ามาทำกิจกรรม

เจ้าหน้าที่ทหารที่มาโดยส่วนใหญ่จะไม่แจ้งให้ครูหรือผู้ดูแลโรงเรียนทราบล่วงหน้าถึงแม้ว่าจะมีการให้เบอร์โทรศัพท์เพื่อการติดต่อประสานงานแล้วก็ตาม จากข้อมูลพบว่าเจ้าหน้าที่ทหารไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้าคิดเป็นร้อยละ 82 ในขณะที่บางโรงเรียนมีการแจ้งล่วงหน้าคิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 12

“ เขาไม่เคยแจ้งให้เราหรือผู้ใหญ่บ้านทราบก่อนว่าจะมา เบอร์โทรศัพท์เราเขาก็มีแล้วทำไมไม่โทรมา เจ้าหน้าที่ที่มาก็เป็นทหารในพื้นที่นี่เอง “

การแจ้งวัตถุประสงค์ในการมาโรงเรียน

ในการมาโรงเรียนตาดีกา เจ้าหน้าที่ทหารจะแจ้งวัตถุประสงค์ในการมาโรงเรียนร้อยละ 50 และไม่แจ้งให้ทราบร้อยละ 31 การแจ้งนั้นเจ้าหน้าที่ระบุว่ามาเยี่ยม มาพูดคุยมาบำเพ็ญประโยชน์ หรือนายสั่ง แต่ในการทำกิจกรรมจริงกลับพบว่าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้เช่นแจ้งว่ามาเยี่ยมแต่ไม่ได้มีของมาให้ และมีการถ่ายรูปนักเรียน ครู และบัตรประชาชนครูเป็นต้น

“ มาเยี่ยมเยียน นายสั่ง “

“ มาเยี่ยมทำความรู้จักกับครูและหน่วยเหนือสั่งมา “

จำนวนเจ้าหน้าที่ทหารที่มาในโรงเรียนตาดีกา

เจ้าหน้าที่ทหารที่มาทำกิจกรรมในโรงเรียนตาดีกามาด้วยรถกระบะบ้างและรถที่มีลักษณะบ่งบอกว่าเป็นรถทหาร และโดยส่วนใหญ่จำนวนของเจ้าหน้าที่ที่มาโรงเรียนตาดีกา 3-5 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคือมาครั้งละ 6-7 คน คิดเป็นร้อยละ 39

“ บางครั้งเจ้าหน้าที่มาด้วยรถนาวารา ที่มีโครงใหญ่ๆอยู่บนรถดูเหมือนจะไปรบ “

ระยะเวลาที่ทหารมาทำกิจกรรมในโรงเรียน

เจ้าหน้าที่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ในโรงเรียนตาดีกา 30 นาทีคิดเป็นร้อยละ 53 และ 1-2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 41 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนแต่ครูและนักเรียนจะต้องมาต้อนรับเจ้าหน้าที่ที่มาในโรงเรียน

การทำกิจกรรมของเจ้าหน้าที่ทหารในโรงเรียนตาดีกา

เจ้าหน้าที่ทหารที่อาจจะมาทำกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ตามที่แจ้ง

1. มาเยี่ยม พบปะเด็กๆ เล่นกับเด็ก และมาคุย สอบถามสารทุกข์สุกดิบ
2. นำรูปภาพกษัตริย์ รัชชาติ ฟุตบอล บางครั้งมีขนม มีแจกของ
3. ตัดผมเด็ก
4. สอนเด็กเรื่องภัยยาเสพติด

กิจกรรมที่ไม่ได้แจ้งไว้

1. มาถ่ายรูปกับเด็กๆ และ ครูทุกคนในโรงเรียน การถ่ายรูปภาพรวม ถ่ายรูปตอนกำลังเรียนกำลังสอน และมีการสั่งให้ถ่ายรูปด้วยท่าทางที่เจ้าหน้าที่ต้องการให้แสดง
2. ให้ส่งรายชื่อครูที่คนเด็กก็คน ข้อมูล ประวัติของครู
3. มีการถ่ายรูปบัตรประชาชนครู ถ่ายรูปหน้าเด็ก ถ่ายรูปครูแบบกลุ่ม

“ มาคุย มาถามสารทุกข์สุกดิบ นำรูปและฟุตบอลมาแจก บางครั้งมีขนม มีการถ่ายรูปบัตรประชาชนครู ถ่ายรูปหน้าเด็ก ถ่ายรูปครูแบบกลุ่มทำให้เรากังวล “

“รู้สึกกลัวจะโดนจับเฉพาะครูผู้ชาย เสียเวลาในการสอน กลัวการที่มีอาวุธในโรงเรียน เด็กมีความเสี่ยง เพราะไปใกล้อาวุธ”

ผลกระทบที่เกิดขึ้น

การเรียนการสอน

การมาของเจ้าหน้าที่ทหารซึ่งมาในช่วงเช้าที่ทางโรงเรียนเริ่มมีการเรียนการสอนเกิดขึ้นแล้วทำให้ครู เด็กนักเรียนต้องมาต้อนรับและทำกิจกรรมตามที่เจ้าหน้าที่ทหารให้ทำซึ่งทำให้เวลาในการเรียนลดลง นอกจากนี้ก็เกิดความวุ่นวายจากการที่สิ่งของที่เจ้าหน้าที่ทหารนำมาให้ไม่เพียงพอกับจำนวนเด็กที่มีและทำให้เด็กขาดสมาธิในการเรียน

ผลกระทบต่อครู

ครูมีความกังวลเรื่องการถูกกล่าวหาและการพุดจาข่มขู่โดยเฉพาะครูผู้ชาย ทั้งนี้ในระหว่างการทำกิจกรรม ทหารก็ได้ให้ทำท่าทางตามที่ต้องการ โดยไม่ได้คำนึงถึงความรู้สึกของครูและเด็กในขณะนั้นแต่ด้วยความจำ ยอมเนื่องจากอาวุธที่เจ้าหน้าที่พกมาและอำนาจของกฎหมาย ครูไม่สามารถแสดงความเห็นได้ไม่ว่าจะเห็น ด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการถ่ายรูปหน้าตรง ภาพรวมหมู่ การถ่ายรูปบัตรประชาชน และข้อมูลของเด็ก ครู และโรงเรียน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ทางโรงเรียนได้มีการส่งให้กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) นอกจากนี้ครูยังรู้สึว่าการมาของทหารและกิจกรรมที่ทำให้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับเด็กๆ ใดโดยเว้น กิจกรรมการตัดผมให้เด็ก ซึ่งก็เป็นกิจกรรมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนที่ไม่ติดอาวุธน่าจะเหมาะสมกว่า

“เมื่อ หงุดหงิด เสียเวลา ทหารบังคับให้ครูยิ้ม เด็กยิ้ม ให้ทำตามที่ทำทหารบอก “

“ไม่สบายใจ ไม่อยากให้มายุ่มมารบกวน รบกวนเวลาสอน ต้องหยุดสอน”

“กลัวการที่มีอาวุธในโรงเรียน เด็กมีความเสี่ยงเพราะไปใกล้อาวุธ”

“ไม่อยากให้มาเพราะรู้สึกที่เจ้าหน้าที่มองเราในทางไม่ดี ในทางที่ผิดต่อความมั่นคง กลัวว่าจะเอาข้อมูลไป ใช้ในทางคิดความมั่นคง”

“เสียเวลากับแผนการสอนที่วางไว้ เอาจริงๆ คือรำคาญไม่อยากให้มาเลยบางทีการพุดไม่เพราะใช้คำไม่สุภาพ พุดจากกับครู ถ้ามาในช่วงที่พักเที่ยงไม่เป็นไรแต่มาช่วงเรียนทำให้เด็กต้องออกข้างนอก มามุงดูทำให้วุ่นวาย และเสียเวลาในการเรียนการสอน”

ทั้งนี้ การมาโรงเรียนตาดิกาของเจ้าหน้าที่ทหารมีเป้าหมายคือการต้องการข้อมูลครูตาดิกาเพราะมีความเชื่อ ว่าครูตาดิกาถือครูที่ชักจูงเด็กให้เข้าร่วมกองกำลังติดอาวุธที่ไม่ใช่รัฐในระหว่างการสอนตาดิกาจึงทำให้ ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ติดตาม ตรวจสอบและให้เปลี่ยนความคิดของเด็ก เป็นไปได้อย่างยิ่งว่าปฏิบัติการ เหล่านี้ตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาลไทยที่อยู่ภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนปฏิบัติการ ที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งหมายจะสลายแนวคิดของฝ่ายตรงกันข้ามผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ในโครงการส่งเสริมและ เผยแพร่ความจริงที่ถูกต้อง ซึ่งระบุเอาไว้ใน “แผนงานบูรณาการขับเคลื่อนเพื่อการแก้ไขปัญหาจังหวัด ชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2563”⁶ โดยหนึ่งในตัวชี้วัดสำคัญได้แก่การมุ่งเปลี่ยนความคิดเด็กอายุ 1-5 ขวบ ในช่วง

⁶ เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ 3 งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 เล่มที่ 18(1), สำนักงบประมาณ สำนัก นายกรัฐมนตรี, หน้า

ระยะแรกของการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ (จนถึงปี 2565) ในขณะที่รายละเอียดของกิจกรรมนั้นมุ่ง สอดส่องพฤติกรรมเด็กผ่านการใช้กลไกของผู้ปกครอง ครูประจำชั้น และผู้นำศาสนา ตลอดจนในระยะยาว แล้วก็มุ่งปรับเปลี่ยนหลักสูตรและครูของโรงเรียนคาทอลิกไปตามที่รัฐเห็นสมควร

ผลกระทบต่อนักเรียน

ในกรณีของนักเรียนจากข้อมูลที่ได้รับจากครูพบว่าเด็กจะแบ่งเป็น 2 ช่วงคือ

เด็กเล็ก

เด็กเล็ก 3-5 ปี จะสนุกที่เจ้าหน้าที่มาแจกของ ขนม ทำกิจกรรม ตัดผม เมื่อเจ้าหน้าที่มาก็จะเกิดความวุ่นวาย และเด็กไม่มีสมาธิในการเรียน ต้องออกมานอกห้องและทำกิจกรรมกับเจ้าหน้าที่ทหาร เด็กกลุ่มนี้จะเข้าไป ไกล่ปิ่นเพราะอยากดูใกล้ๆหรือเข้าไปใกล้เจ้าหน้าที่เพราะต้องการขนมและทำให้เข้าไปใกล้ปิ่นที่เจ้าหน้าที่ นำติดตัวมาด้วย

เด็กโต

เด็กที่มีอายุ 6-12 ปี ซึ่งเป็นเด็กที่รับรู้ข่าวสารและมีการติดตามสถานการณ์บ้างจึงมีคำถามถึงการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ทหาร เด็กกลุ่มนี้จะหาเงินและแลกเปลี่ยนกับการมาของเจ้าหน้าที่ บางคนก็รู้สึกกลัวการมาของ เจ้าหน้าที่ทหารและไม่เข้าไปใกล้

“รู้สึกกลัวจะโดนจับเฉพาะครูผู้ชาย เสียเวลาในการสอน กลัวการที่มีอาวุธในโรงเรียน เด็กมีความเสี่ยง เพราะไปใกล้อาวุธ”

“วิ่งไปหา เด็กเล็กชอบวิ่งสนุกสนาน เด็กโตไม่ค่อยสนใจ “

“เด็กไม่กลัวแต่ไม่ไปหาทหารและไม่ตัดผม ทำให้ครูต้องขอความร่วมมือกับเด็ก “

ข้อเสนอแนะ

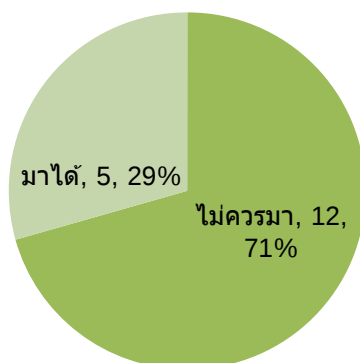
ทั้งนี้ครูคาทอลิกได้มีข้อเสนอแนะต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คือ

1. ทหารไม่ควรมาทำกิจกรรมใดใดในโรงเรียนคาทอลิก

2. ในกรณีที่ทหารต้องมาโรงเรียนตาดีกาควรมีการดำเนินการดังนี้
 - a. ไม่พกอาวุธเข้ามาในโรงเรียน
 - b. ขอให้มีการแจ้งล่วงหน้ากับผู้ใหญ่บ้านหรือผู้ดูแลโรงเรียน
 - c. ควรมาในเวลาพักระหว่างวันเพื่อมิให้รบกวนเวลาสอน
 - d. ขอให้แต่งกายชุดธรรมดา ไม่ใส่ชุดเครื่องแบบทหาร แต่ควรมีป้ายชื่อหรือแสดงตนว่าเป็นทหารชัดเจนไม่ใช่การเข้ามานอกเครื่องแบบแบบแอบแฝง
 - e. ขอให้แจ้งวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ว่าเข้ามาเพื่ออะไร
 - f. ขอให้การที่เจ้าหน้าที่มานั้นคำนึงถึง ผลประโยชน์ต่อเด็กเป็นสำคัญ
 - g. เจ้าหน้าที่ที่ทำงานกับเด็กควรได้รับการอบรมเรื่องสิทธิเด็กเพื่อมิให้การทำงานไปกระทบกับสิทธิของเด็ก
 - h. รถที่มาควรเป็นรถที่ไม่มีสัญลักษณ์ของความรุนแรงเช่นไม่ใช่รถหุ้มเกราะเป็นต้น แต่ควรมีสัญลักษณ์แสดงว่าเป็นรถของเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานของทางราชการ
2. ถ้าเจ้าหน้าที่ต้องการข้อมูลก็ให้ติดต่อที่หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงโรงเรียนตาดีกาไม่ได้ขึ้นอยู่กับใคร แต่ขึ้นอยู่กับมัสยิด และชุมชนในการจัดการ
3. ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารต้องการได้ข้อมูลตรวจสอบเกี่ยวกับครูตาดีกาการายบุคคลควรมีการพบปะสานเสวนาและพูดคุยทำความเข้าใจระหว่างกัน ในระดับตำบลหรืออำเภอในสถานที่อื่นหรือมิใช่ในเวลาที่มีการเรียนการสอน เจ้าหน้าที่ต้องเคารพหลักสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องสงสัยเป็นผู้บริสุทธิ์ ยุติการเหมารวมและการดำเนินการในลักษณะที่เข้าข่าย Racial profiling ต่อประชาชนในพื้นที่จชต. ที่แตกต่างจากการบังคับใช้กฎหมายทั่วประเทศ
4. ในการมาของเจ้าหน้าที่ควรให้เกิดประโยชน์กับเด็กและโรงเรียนเช่นการบำเพ็ญประโยชน์ การให้ความรู้ที่ตรงกับความต้องการของครูและนักเรียนหรือการให้งบประมาณเพื่อพัฒนาโรงเรียนทางด้านอาคาร โรงอาหารหรืองบประมาณอาหารกลางวันเด็กเป็นต้น

ความคิดเห็นของครูตาดีกาต่อการมาทำกิจกรรมของทหารในโรงเรียนตาดีกา

ความคิดเห็นของครุฑาดีกาต่อการมาทำกิจกรรมของ ทหารในโรงเรียนตาดีกา

ทั้งนี้ มีผลทางการศึกษาที่พบว่า การที่เด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีความรุนแรงและการเห็นอาวุธปืนอย่างยาวนานจนเกิดความชินชา จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตในระยะยาว เช่น การศึกษาเรื่องความรุนแรงในสื่อและพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็ก โดย Vanessa LoBue ซึ่งเป็นนักวิทยาศาสตร์ด้านเด็ก พบว่า

ผลกระทบต่อเด็กในระยะยาวหากพบกับความรุนแรงและการคุกคามอย่างต่อเนื่อง

1. มีผลต่อพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก เด็กจะเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าวได้ รวมทั้งการแก้ปัญหาและการจัดการกับความขัดแย้งในชีวิตประจำวัน พวกเขาจะยอมรับว่าพฤติกรรมความรุนแรงตามแบบที่ผู้ใหญ่กระทำ เป็นสิ่งที่รับได้
2. ทำให้ความรุนแรงแผ่กระจาย พวกเด็กๆ อาจคิดว่าการใช้ความรุนแรงเป็นสิ่งที่ทำได้ ทำให้เกิดความชินชาและไม่แสดงออกในเชิงการปฏิเสธความรุนแรงอีกต่อไป มีความรู้สึกเหมือนว่าภาพจำที่ทหารถือปืนเดินไปเดินมาเป็นภาพปกติในชีวิตประจำวัน ที่ควรจะเป็นแต่จริงๆ ไม่ควรเป็นเช่นนั้น
3. สร้างให้เกิดบาดแผลทางด้านจิตใจ ผันร้าย และความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกกลัวหรือรู้สึกว่ามีความอันตรายจะถูกกดทับในสามัญสำนึกหรือในจิตใจของเด็กได้ ซึ่งจะทำให้พวกเขาผันร้าย พวกเขาอาจแสดงปฏิกิริยาได้ตอบกับภัยอันตรายและตีความสัญญาณทางสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบตัวไปในทางที่ผิดได้
4. การแก้แค้นจะเกิดขึ้นได้ในกลุ่มเด็กที่ได้รับผลกระทบจากความกลัว ความโกรธ ที่ปลุกฝังความรู้สึกทางลบต่อพวกเขาต่อเจ้าหน้าที่ทหารหรือเจ้าหน้าที่รัฐได้ พวกเขาอาจจะโตขึ้นโดยที่พวกเขากลายเป็นกลุ่มต่อต้านที่คิดจะแก้แค้นและกระทำกับเจ้าหน้าที่รัฐ เพราะพวกเขาสูญเสียความเชื่อมั่น

ในการปกป้องสังคมของพวกเขา การต่อต้านรัฐหรือการพยายามจะเอาชนะสามารถส่งผลต่อกลไกในการป้องกันตนเองเพราะเขาต้องแสดงออกเพื่อป้องกันภัยต่อตัวเขา

5. เด็กๆ อาจสูญเสียความรู้สึกปลอดภัยไป สิ่งแวดล้อมที่มีภัยอันตรายต่อเด็กตลอดเวลาทำให้เขาคิดไปว่าเขาอยู่ในสถานที่ที่ไม่ปลอดภัย และจะมีใครมาทำร้ายพวกเขาตลอดเวลา จึงต้องมีการรักษาความปลอดภัย ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่ทุกคนต้องการคือการเดิมโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพที่ดี⁷

นอกจากนี้ในรายงานของขององค์การยูนิเซฟพบว่าเด็กจะอ่อนไหวต่อการข่มขู่และพวกเขาทำตามทีบอกพวกเขายังมีโอกาสน้อยกว่าผู้ใหญ่ที่จะหนีไป⁸ ในความขัดแย้งที่ยืดเยื้อยาวนานเด็ก ๆ ข้อพิพาทในปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้นมานานกว่า 15 ปี ทำให้เด็กที่เติบโตขึ้นมาท่ามกลางความรุนแรงเห็นว่าเป็นวิถีชีวิตที่ถาวร เด็กกำพร้าที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวนั้นรู้สึกถึงความน่ากลัว น่าเบื่อ และผิดหวัง และเป็นไปได้ที่พวกเขาก็มักจะเลือกที่จะต่อสู้ด้วยกำลัง ในฟิลิปปินส์ซึ่งได้รับความเดือดร้อนมาหลายทศวรรษจากสงครามก่อความไม่สงบเด็กหลายคนได้กลายเป็นทหารทันทีที่เข้าสู่วัยรุ่นของพวกเขา

เครื่องแบบของทหารและอาวุธที่นำมาภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศทำให้เป็นเครื่องบ่งชี้ว่าทหารเหล่านั้นจะถูกโจมตีได้ในโรงเรียนตติยา และ เมื่อพิจารณาถึงกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่เด็กจะต้องได้รับประโยชน์สูงสุดและคำนึงถึงความปลอดภัยของเด็กและเด็กไม่ถูกใช้ประโยชน์ในทางทหารไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใด ทางครุฑาติกาจะต้องสร้างหลักประกันว่าโรงเรียนจะเป็นโรงเรียนที่ทำการเรียนการสอนเรื่องศาสนาอิสลามและรัฐบาลจะต้องมั่นใจว่าจะสร้างหลักประกันความปลอดภัยให้กับเด็ก และไม่ดำเนินการใดที่จะทำให้เด็กมีความเสี่ยงที่จะถูกโจมตี

และเพื่อให้โรงเรียนเป็นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กประเทศสมาชิกสหประชาชาติได้ร่วมออกแบบปณิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระบุว่าทุกคนมีสิทธิในการศึกษา ดำเนินการเพื่อให้มั่นใจว่าเด็กและเยาวชนทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพซึ่งมีเนื้อหาดังนี้

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าปฏิบัติการทางทหารหรือการทำกิจกรรมของทหารในโรงเรียนตติยาส่งผลกระทบต่อจิตใจครูและนักเรียนอีกทั้งนำไปสู่ความเสี่ยงในการถูกโจมตีได้ซึ่งไม่เป็นไปตามปณิญา

⁷ Long term effect of prolong exposure of threats or violence scene in children. ที่มา https://www.psychologytoday.com/us/blog/the-baby-scientist/201801/violent-media-and-aggressive-behavior-in-children?fbclid=IwAR12CS53ejPLApMt9hIdWu3oP0YXUjij_uE4Jclg806gskjKcHBFQ_psCSg

⁸ Unicef, 1996 . The state of the world's children 1996 <https://www.unicef.org/sowc96/2csoldrs.htm>

ว่าด้วยโรงเรียนที่ปลอดภัย ดังนั้นข้อเสนอของเครือข่ายปกป้องเด็กจังหวัดชายแดนใต้ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. การลงนามและนำ ปฏิญญาว่าด้วยโรงเรียนที่ปลอดภัย (Safe school declaration) มาใช้ในประเทศไทย

ปฏิญญาว่าด้วยโรงเรียนที่ปลอดภัย (Safe school declaration)

แนวทางการป้องกันโรงเรียนและมหาวิทยาลัยจากการใช้งานทางทหารระหว่างความขัดแย้งทาง

อาวุธ :

- ใช้แนวทางและนำมาเป็นนโยบายภายในประเทศและกรอบการดำเนินงานเท่าที่เป็นไปได้และเหมาะสม
- ใช้ความพยายามในระดับประเทศเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับการโจมตีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการโจมตีและการใช้ทหารของโรงเรียนและมหาวิทยาลัยในช่วงที่มีการสู้รบรวมถึงกลไกการติดตามและการรายงานที่มีอยู่ เพื่ออำนวยความสะดวกในการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว และเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัยในลักษณะที่ไม่เลือกปฏิบัติ
- ตรวจสอบข้อกล่าวหาการละเมิดกฎหมายในประเทศและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดที่เหมาะสม
- พัฒนานำมาใช้และส่งเสริมวิธีการ 'ไวต่อความขัดแย้ง' เพื่อการศึกษาในโครงการด้านมนุษยธรรมและการพัฒนาระหว่างประเทศและในระดับชาติที่เกี่ยวข้อง
- การสร้างความมั่นใจว่าจะมีความต่อเนื่องของการศึกษาในระหว่างการสู้รบเช่นสนับสนุนการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาและในฐานะที่เป็นเช่นนั้นให้และอำนวยความสะดวกในความร่วมมือระหว่างประเทศและความช่วยเหลือในการร่วมมือระหว่างประเทศและโครงการที่ทำงานเพื่อป้องกันหรือตอบโต้จากการดำเนินการตามคำประกาศนี้
- สนับสนุนความพยายามของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติว่าด้วยเด็กและความขัดแย้งทางอาวุธและผู้แทนพิเศษของเลขาธิการเพื่อเด็กและความขัดแย้งติดอาวุธและอวัยวะอื่น ๆ หน่วยงานและหน่วยงานของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง และ

- ประชุมเป็นประจำกับเชิงองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องเพื่อทบทวนการดำเนินการตามประกาศนี้และการใช้แนวทางปฏิบัติ⁹
2. การนำเสนอสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก เรื่อง ความเกี่ยวพันของเด็กในความขัดแย้งกันด้วยอาวุธมาใช้อย่างจริงจังและควรมีการติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง

แน่นอนว่าการไม่มีเหตุโศกโศกและการใช้โรงเรียนเพื่อปฏิบัติการทางทหารของกองกำลังติดอาวุธของกลุ่มขัดแย้งทั้งสองฝ่ายเป็นประโยชน์ที่ดีที่สุดสำหรับเด็ก ซึ่งต้องใช้เวลาและการแสวงหาทางออก ดังนั้นการปกป้องคุ้มครองเด็กไม่ใช่เรื่องง่ายแต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่ยากเกินกว่าที่ผู้ใหญ่ทุกคนจะร่วมมือและช่วยกันในการสร้างโรงเรียนที่ปลอดภัยกับเด็กด้วยการปฏิบัติตาม Safe school declaration และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กจึงเป็นทางออกที่ดีสำหรับการแก้ปัญหาผลกระทบที่อาจเกิดกับเด็กกรณีมีปฏิบัติการทางทหารในโรงเรียนดึกดำบรรพ์

เครือข่ายปกป้องเด็กชายแดนใต้ Child Protection Network (CPN)

เครือข่ายปกป้องเด็กชายแดนใต้ การรวมเครือข่ายที่ทำงานด้านเด็กในปี 2556 เกิดจากปัญหาเด็กถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ องค์กรด้านเด็กทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้จึงมีการประชุมร่วมกันทุกไตรมาสเพื่อวิเคราะห์และศึกษาสถานการณ์เด็กในพื้นที่ของความขัดแย้ง นัดประชุมทุก 3 เดือน อย่างต่อเนื่องจนถึงปี 2018 และมี 10 กว่าองค์กรที่มาประชุมทุกครั้ง จากองค์กรร่วม 15 องค์กร ต่อมาองค์กรเครือข่ายจึงมีความคิดร่วมกันที่จะจัดตั้งเป็นเครือข่ายอย่างเป็นทางการ จึงเกิดโครงสร้างเครือข่าย กระบวนการทำงาน สมาชิกขององค์กร

เครือข่าย CPN มีการกำหนด 4 กรอบตามประเด็นที่ทำงาน เช่น มีชีวิตรอด ปกป้อง พัฒนา มีการวางยุทธศาสตร์ของการทำงาน

รูปแบบการทำงาน ภายใต้ความเคารพความคิดเห็นต่าง ให้ความคิดเห็นอย่างมีส่วนร่วม มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน มีการสื่อสารติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง ที่รับผิดชอบงานในแต่ละด้าน เพื่อทบทวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง จัดงานสิทธิเด็กสากล

⁹ Safe School declaration https://www.regjeringen.no/globalassets/departementene/ud/vedlegg/utvikling/safe_schools_declaration.pdf

คุณค่าร่วม เคารพความต่าง รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย ความเท่าเทียม ปกป้องสิทธิมนุษยชน
ความรับผิดชอบร่วม ความมุ่งมั่น ความเป็นหุ้นส่วน

วิสัยทัศน์ของ CPN “ให้เด็กได้รับความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับการพัฒนา มีโอกาสในการคิด ทำ แสดงออก

โดยการพหุศาสตร์ของความเป็นมนุษย์ มีส่วนร่วมในสังคม”

วัตถุประสงค์ของ CPN

1. สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรในการสร้างสถานะแวดล้อมที่ดีเพื่อปกป้องคุ้มครอง และ พัฒนา
เด็กในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ 2. พัฒนาศักยภาพเครือข่ายที่ทำงานในประเด็นเด็กให้มี
ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการ ทำงานด้านสิทธิเด็ก 3การจัดทำรายงานสถานการณ์เด็กเพื่อนำไปสู่
การผลักดันเชิงนโยบายด้านเด็กในจังหวัด ชายแดนใต้